

Liturgie voor zondagavond 9 juni 2024

Schriftlezingen: Galaten 5 : 1 en 13 t/m 26 en 1 Korinthe 13

Tekst: Galaten 5 : 22

Thema: “*De vrucht van de Geest*”

Psalm 150 : 3

Looft God, *naar Zijn hoog bevel,*
Met het *klinkend cimbel*spel;
Looft Hem, *op het schel metaal*
Van de *vrolijke cimbaal*;
Looft den *HEER*; *elk moet Hem eren,*
Al wat *geest en adem* heeft;
Looft den *HEER*, *die eeuwig leeft*;
Looft *verheugd den HEER der heren!*

Psalm 92 : 7, 8

't *Rechtvaardig volk zal bloeien,*
Gelijk op Libanon,
Bij 't *koest'ren van de zon,*
De palm en ceder groeien.
Zij, *die in 't huis des HEEREN,*
In 't voorhof zijn geplant,
Zien *door des Hoogsten hand*
Hun wasdom steeds vermeêren.

In *hunne grijze dagen*
Blijft hunne vreugd gewis;
Zij *zullen, groen en fris,*
Gewenste vruchten dragen;
Om *met verheugde monden*
Te roemen 't recht mijns Gods.
In *Hem, mijn vaste rots,*
Is 't onrecht nooit gevonden

Psalm 97 : 6, 7

Beminnars van den HEER,
Verbreiders van Zijn eer,

Hoopt *steeds op Zijn genade*,
En *haat altoos het kwade*.
Hij, *die in tegenspoed*
Zijn *gunstgenoten* hoedt,
Verleent *hun onderstand*,
En redt *z' uit 's bozen hand*,
Die *op hun* onschuld woedt.

Gods *vriend'lijk aangezicht*,
Heeft *vrolijkheid en licht*
Voor *all' oprechte* harten,
Ten *troost verspreid in smarten*.
Juicht, *vromen, om uw lot*;
Verblijdt *u steeds in God*;
Roemt, *roemt Zijn heiligheid*;
Zo *word' Zijn lof* verbreed
Voor *al dit* heilgenot.

WK 207 : 1, 2,

Wat zijn de goede vruchten,
die groeien aan de Geest?
De liefde en de vreugde,
de vrede allermeest,
geduld om te verdragen
en goedertierenheid,
geloof om veel te vragen,
te vragen honderd-uit;

geloof om veel te geven,
te geven honderd-in,
wij zullen leren leven
van de verwondering:
dit leven, deze aarde,
de adem in en uit,
het is van Gods genade
en zijn lankmoedigheid.

En wie zijn ziel niet prijsgeeft
maar vasthoudt tot het eind,
wie zijn bestaan niet kruisigt –
hoezeer hij levend schijnt,
hij gaat voorgoed verloren,
het leven dat hij koos
is tevergeefs geboren

Psalm 133 : 1, 2, 3

*Ai ziet, hoe goed, hoe lieflijk is 't, dat zonen
Van 't zelfde huis, als broeders, samen wonen,
Daar 't liefdevuur niet wordt verdoofd;
't Is als de zalf op 's Hogepriesters hoofd,
De zalf, waarmee hij is aan God gewijd,
Die door haar reuk het hart verblijdt.*

*Die liefdegeur moet elk tot liefde nopen,
Als d' olie, die, van Arons hoofd gedropen,
Zijn baard en klederzoom doortrekt;
Z' is als de dauw, die Hermons kruin bedekt,
Die Sions top met vruchtbaar vocht besproeit,
En op zijn bergen nedervloeit.*

*Die liefdegeur moet elk tot liefde nopen,
Als d' olie, die, van Arons hoofd gedropen,
Zijn baard en klederzoom doortrekt;
Z' is als de dauw, die Hermons kruin bedekt,
Die Sions top met vruchtbaar vocht besproeit,
En op zijn bergen nedervloeit*

WK 56 : 1, 2, 3

Laat m' in U blijven, groeien, bloeien,
o Heiland, die de wijnstok zijt!
Uw kracht moet in mij overvloeien,
of ik ga onder in ellend'.
Doorstroom, beziel en zegen mij,
opdat ik werk'lijk vruchtbaar zij.

Die groei kan ik mijzelf nooit geven:
niets kan ik zonder U, o Heer'.

In Uw gemeenschap kiemt er leven
en levensvolheid meer en meer.

Uw Geest moet in mij uitgestort;
de rank, die U ontvalt, verdort.

Neen, Heer', ik wil van U niet scheiden,
ik blijf van U, , blijf Gij van mij
Uw liefde moet mij altijd leiden,
Uw leven moet mijn leven zijn,
Uw licht moet schijnen in mijn huis
bij kruis naar kracht, en kracht naar kruis.